

La premsa forana de Balears, en crisi

Un grup de revistes comarcals de Mallorca ha creat una nova associació que vol integrar mitjans de comunicació independentment de la seva naturalesa –premsa, ràdio o televisió–, de la llengua que usen i del seu àmbit. La polèmica està servida.

Des de fa unes setmanes, el món de la premsa forana (comarcal) viu un clima de cert nerviosisme provocat per la notícia de la creació d'una nova associació. L'Associació de la Premsa Forana de Mallorca agrupa a més de cinquanta capçaleres locals amb una tirada global mensual superior als cent-mil exemplars, segons fonts de l'associació.

Ara, el fet que un grup de revistes hagi creat una nova associació –Associació de Mitjans de Comunicació Independents de Balears (AMCIB)– ha provocat un vertader terratrèmol dins de l'Associació de Premsa Forana de Mallorca (APFM). Segons les informacions aparegudes en la premsa mallorquina, en el fons del trencament hi poden haver problemes relacionats amb qüestions polítiques i lingüístiques –de l'ús del català a les publicacions– i també relatives a subvencions.

POSTURES DIVERGENTS

Carles Costa, president de l'Associació de la Premsa Forana de Mallorca, va declarar: “la veritat és que oficialment nosaltres no sabem res de tot això; hem intentat parlar amb ells [els creadors de l'altra associació] però no han volgut”.

A pesar de la manca d'informació, Costa té clara una cosa: “Els no poden dir-se ‘independents’... ¡això no!; precisament nosaltres ja teníem constància que si se n'avenen era perquè estaven molestos perquè, segons ells, discriminen les revistes que escriuen en castellà. ¡Si això és ser in-

El rerefons del trencament en la premsa forana de Balears apunta a qüestions polítiques i culturals.

JOAN CELIÀ

dependent!”. El president de l'APFM nega rotundament aquesta discriminació.

Per a Costa és evident que darrere d'aquesta nova associació hi ha “una motivació lingüística i, per tant, política”. Segons aquesta interpretació, la nova associació defensaria més aquelles revistes fetes en llengua castellana. El que no creu Costa és que –com s'ha publicat– hi hagi darrere d'AMCIB partits polítics concrets. Altres fonts relacionades directament amb l'APFM sí que creuen que hi ha implicacions polítiques molt clares: “es nota la mà del PP en aquesta operació amb l'objectiu de disminuir la força de l'APFM”, en relació amb el seu caràcter de premsa compromesa majoritàriament amb la normalització lingüística del català a Mallorca, segons manifesta un membre de la directiva de l'APFM.

L'Associació de Mitjans de Comunicació Independents de Balears (AMCIB) nega rotundament aquestes acusacions. Segons un dels promotors, que prefereix no donar el seu nom tot esperant el nomenament d'un portaveu oficial, L'AMCIB neix, i ja està legalitzada, per a donar resposta a una problemàtica que l'APFM ni tan sols es planteja: “Nosaltres som de totes les Balears i, a més de revistes, també tenim ràdios i televisions locals. L'APFM no ha volgut mai ampliar-se a Balears ni acceptar emissores de ràdio o de televisió, ni tan sols revistes de barriades de Palma”.

Aquest promotor es manifesta decididament favorable a una associació que aplegui mitjans de comunicació independentment de la seva naturalesa: “i al marge de la llengua amb la qual es facin; el principal és el mitjà i els seus

problemes, que podem solucionar associant-nos, no la llengua amb la qual es fa aquest mitjà. Respecte al tema de les subvencions, pens que és molt correcte que, si hi ha una subvenció per normalització, siguin els mitjans fets en català els que tinguin més doblers per aquest concepte; és pura lògica. Nosaltres no volem entrar en cap tipus de polèmica estèril. Tot això d'estar manipulats per partits polítics o que siguem anticatalanistes són judicis de valor sense cap fonament. Nosaltres hem fet aquesta associació senzillament perquè l'APFM ara ja no respon als interessos de moltes publicacions, ni vol representar emissores de ràdio ni televisions locals. Nosaltres no som competidors en res de l'APFM, ja que estam en un nivell diferent”.

Miquel Payeras